

Завземанието на Севлиево. Единъ отъ испратенитѣ за Търново и Севлиево развѣдни отряди, състоящъ отъ около 15 д. казаци, като узналъ че въ Севлиево турска войска не се намира, той се вмъкналъ въ града на 25-й юний и безъ никакво съпротивление отъ страна на исплашеното турско население и турски жандарми, обиколили нѣкои улици, взелъ телеграфния апаратъ и пакъ се завърналъ надирѣ. Каймакамина и кадията още въ сѣщия день избѣгнали, градътъ останалъ безъ управление, нѣ тишината и порядъка никакъ не се нарушили. Турцитѣ вѣрвали че казацитѣ сж отишли да доведатъ руската войска, на която, днесъ-утрѣ очаквали пристиганието и много турски сѣмейства избѣгнали за да не ги заваржтъ русситѣ.

Изминали се день, два, три, петъ, а никакъвъ русинъ вече не се показвалъ. Останалитѣ въ града турци, като слушали че Търново е знаятъ отъ русситѣ и всичкитѣ турци избѣгнали, рѣшили, да нападнатъ, исколятъ и ограбятъ българското население въ града, а послѣ и тѣ да избѣгнатъ.

На 30-й Юний испратили свои хора по ближнитѣ турски села да повикатъ по нѣколцина отъ първенцитѣ, които на 1-й юний пристигнали. Въ събранието станало въ главната джамия по този въпросъ, селянитѣ били задължени да приведжтъ всички способни за оръжие свои съселани и, за да не се пропусне благоприятния случай, опредѣлили, да се извърши това на другия день. Селянитѣ заминали да се приготвятъ и гражданинѣ се приготвявали, за което, българегѣ вече имали извѣстие, понеже, щомъ се породила въ главата на турцитѣ тѣзи мисль, онѣзи които имали приятели българя, взели да говорятъ предъ тѣхъ „фена оладжакъ“ (лошо ще стане), а пакъ онези който ималъ вражда на нѣкого и дирилъ случай само за да си отмѣсти, казвалъ: „ики гюнъ йбомрюнъ калджъ“ (два дена ти оставатъ да живѣешъ), тѣй щото и отъ приятеля и отъ неприятеля се проумѣвало че турцитѣ иматъ лошо намѣрение.

Предъ видъ на това, Спиридонъ Петевъ, Стефанъ Недевъ, Димитръ Кара-Ивановъ, Н. Хр. Беневъ и други нѣкои рѣшителни граждани, на 30-й юний кой по-напредъ, кой по-назадъ потеглили за Търново и на 1-й юний се явили предъ главнокомандующий, изложили опасното положение на българското население въ Севлиево и молили за помощъ. Главнокомандую-